

สภาพและความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

CURRENT SITUATION AND DEMANDS OF INFORMATION SYSTEM FOR GIVING ADVICE TO UNDERGRADUATE STUDENTS OF PRIVATE UNIVERSITIES OF THAILAND

สุดาสุวรรณค์ งามมงคลวงศ์¹, ทรงพล นครเศรษฐ์²

Sudasawan Ngammongkolwong¹, Songpon Nakharacruangsak²

คณะบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก¹,

รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก²

lukmoonoy_ping@hotmail.com¹, songpon@southeast.ac.th²

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย และเปรียบเทียบความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยจำแนกตามประเภทสถาบันการศึกษาและคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษาสังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวน 68 แห่ง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างสถาบันแบบแบ่งชั้นภูมิ(Stratified random sampling) และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 258 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าสถิติเปรียบเทียบ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-way ANOVA) และหากพบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheff's Method) นอกจากนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากอาจารย์ที่ปรึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพของการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาผลรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสภาพการให้คำปรึกษาลำดับ 1 คือ ด้านวิชาการ 2) ความต้องการระบบสารสนเทศในการให้คำปรึกษาผลรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการอยู่ในลำดับแรก และ 3) ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สังกัดประเภทมหาวิทยาลัยมีความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแตกต่างกันกับสถานศึกษาสังกัดประเภทสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาระหว่างสถาบันที่มีกับไม่มีคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สภาพ, ความต้องการ, ระบบสารสนเทศ, คำปรึกษา, สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

Abstract

The objectives of this study are to the current situation and demands of information system for giving advice to undergraduate students of private universities in Thailand and to compare their demands of information system by grouping types of educational institutes and types of advisors' guides. The sample group contains advisors from private universities for 68 institutes. Stratified random sampling was applied to group type of universities and the research selected 258 advisors as the sample group. The collected data were treated with the following statistical methods: frequency, percentage, mean, standard deviation, One-way ANOVA and Scheffe's Method if there were statistical significance at 0.05. Additionally, as a qualitative research, in-depth interview of the advisors were used with content analysis.

The results are as follows: 1) The total result of the current situation is indicated at the high level. Considering in each dimension, academic advice is the top request. 2) The total mean of demands of information system is indicated at the high level. Considering in each dimension, academic advice is the top request for information system. 3) The result of information system demands for giving advices to undergraduate students of private universities in Thailand, categorized from types of institutes found that different between universities and institution with statistical significance at .05. However, there are no advisor's guides with statistical significance at .05.

Keywords: Current, Demands, Information System, Advice Private, Higher Education Institutions

บทนำ

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลต่อการเรียนการสอนอย่างมากได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการคือ “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542) จากคำนิยามในหนังสือวิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21 วิจารย์ พานิช. (2555) เขียนว่า “เมื่อองค์ความรู้ของโลกขยายขอบเขตเพิ่มพูนขึ้นแบบเท่าทวีคูณกอปรกับประสิทธิภาพของเทคโนโลยีที่ทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงความรู้เหล่านั้นได้ในเวลาเพียงลัดมือเดียว ทำให้ใครหลายคนเชื่อว่า “ครู” กลายเป็นอาชีพที่อาจจะหมดความจำเป็นลงในอนาคตอันใกล้นี้ แต่ผมกลับไม่เชื่ออย่างนั้น ยิ่งทั้งสองปัจจัยข้างต้นก้าวล่วงไปมากเท่าใด ความจำเป็นที่ต้องมี ครูยิ่งมากขึ้นอย่างน้อยก็ด้วยสองเหตุผลนี้ อย่างแรก ความรู้ที่มีอยู่อันมากมายนั้นจะไม่สามารถนำมาใช้ตามความจำเป็นหรือความต้องการได้ทั้งหมด ทั้งนี้เพราะเหตุปัจจัยและบริบทของเหตุการณ์ก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน ความรู้สำหรับแก้ปัญหาของวันพรุ่งนี้จะไม่ใช่อะไรที่เรามีอยู่ เราจึงจำเป็นต้องมีครูที่เก่งในการจัดสรรองค์ประกอบให้ผู้เรียนได้กลายเป็นนักเรียนรู้คือ อย่างที่สอง เราจะเห็นชัดว่าช่วงสองร้อยปีที่ผ่านมาโลกเรามีอัตราการเพิ่มประชากรสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดดจนขณะนี้ประชากรของโลกเกิน ๗,๐๐๐ ล้านคนแล้ว และไม่มีสิ่งรับประกันว่าอัตราการเพิ่มของประชากรโลกจะหยุดลง เมื่อเทียบเคียงจำนวนประชากรกับทรัพยากรที่มีอยู่ นี่เป็นข้อจำกัด แต่ถ้ามองที่ประสิทธิภาพของเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ นี่อาจจะเป็นข้อได้เปรียบ แต่ก็มีคำถามที่นำใคร่ครวญ สังคมโลกจะจัดการกับประชากรโลกจำนวนมหาศาลอย่างไร เพื่อให้การแจกจ่ายทรัพยากรอย่างทั่วถึง จะจับทุกคนไว้ในระบบสายพานกระนั้นหรือ ความจำเป็นในการสร้างอารยธรรมมนุษย์ยุคต่อไปจึงตกอยู่ที่มือครู นั่นเพราะมนุษย์เท่านั้นที่จะสอนความเป็นมนุษย์ได้” ดังนั้นระบบอาจารย์ที่ปรึกษานับว่ามี

ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อมาตรฐานและคุณภาพทางการศึกษาของนักศึกษา อาจารย์ทุกท่านมีประสบการณ์มีวิสัยทัศน์และคุณวุฒิมากกว่านักศึกษาได้พบได้เห็นและผ่านกระบวนการเรียนการสอนที่ยุ่ยากกว่านักศึกษา การถ่ายทอดประสบการณ์ด้วยการแนะนำจึงเป็นการประหยัดเวลาที่จะต้องค้นหาทดลองผิดทดลองถูกของนักศึกษาไปได้มาก โดยข้อเท็จจริงแล้วนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือ และการแนะนำ ยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีกฎเกณฑ์ซับซ้อนมากวิทยาลัยจึงจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้นักศึกษาขอคำแนะนำและวิธีการแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย การให้คำปรึกษาทางวิชาการและการให้คำปรึกษาเรื่องส่วนตัว ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.(2553)

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ.(2554) โดยมีวิสัยทัศน์ "ICT เป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญในการนำพาคนไทย สู่ความรู้และปัญญา เศรษฐกิจไทยสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน สังคมไทย สู่ความเสมอภาค" ประเทศไทยในปี 2020 จะมีการพัฒนาอย่างชาญฉลาด การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมจะอยู่บนพื้นฐานของความรู้และปัญญา โดยให้โอกาสแก่ประชาชนทุกคนในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอย่างเสมอภาคนำไปสู่การเติบโตอย่างสมดุล และยั่งยืน (Smart Thailand 2020) เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันอุดมศึกษาด้านพัฒนาศึกษาประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหวังนับว่าภารกิจด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เนื่องด้วยภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทให้การผลักดันให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาโดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีจำนวนนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีในปัจจุบันซึ่งสอดคล้องกับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย หรือ Smart Thailand 2020 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ.(2554) ซึ่งมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีในการขับเคลื่อนการทำงานให้เกิดความยั่งยืนมาช่วยสนับสนุนงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยนำหลักการทางด้านการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าซึ่งเป็นแนวคิดทางด้านการตลาดมาประยุกต์ใช้ซึ่งแนวคิดที่สำคัญทางด้านการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าคือ DEAR Model, วิทยา ด้านธำรงกุล และพิภพ.(2549) เน้นมาจากแบบจำลอง DEAR นั้นมุ่งเน้นการบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้าเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์กรหรือสินค้า ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการวางแผนเรื่อง Customer Relationship Management ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ จะเป็นกระบวนการที่เป็นขั้นตอนที่เข้าใจง่าย ผู้บริหารสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันที รวมถึงความสามารถทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ทำให้มีการพัฒนาคิดค้น สิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่อการดำรงชีวิตเป็นอันมาก เทคโนโลยีได้เข้ามาเสริมปัจจัยพื้นฐานการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี เทคโนโลยีทำให้การสร้างมาตรฐานต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์มากขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้มีแนวคิดในการพัฒนางานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบอาจารย์ที่ปรึกษาอิเล็กทรอนิกส์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยโดยใช้แบบจำลองเดียร์ โดยงานรายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยดังกล่าวโดยผู้วิจัยต้องการศึกษาสภาพและความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

โดยผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลของงานวิจัยครั้งนี้จะทำให้การพัฒนารูปแบบอาจารย์ที่ปรึกษาอิเล็กทรอนิกส์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยโดยใช้แบบจำลองเดียร์ เป็นงานที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถนำไปปฏิบัติและเห็นผลสัมฤทธิ์ได้จริงตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพ และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาที่สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดดำเนินการในประเทศไทยสังกัดสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย จำนวน 68 แห่ง สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย.(2015) โดยผู้วิจัยได้มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) Saifuddin Ahmed.(n.d.) คือ ประกอบด้วย 1. มหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 42 แห่ง 2. วิทยาลัยเอกชนจำนวน 19 แห่ง และ 3. สถาบันจำนวน 7 แห่ง และนำมาสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการแบ่งอัตราส่วน 12:1 ในแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 3 แห่ง วิทยาลัยเอกชนจำนวน 2 แห่ง และสถาบันจำนวน 1 แห่ง โดยเก็บแบบสอบถามจากอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 258 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย แบบประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ของแบบสอบถาม
2. เครื่องมือสำหรับผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย
 - 2.1 แบบสอบถามเพื่อเก็บ สภาพ และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ที่มีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เท่ากับ 0.86 และมีความเชื่อมั่น 0.98 โดยในตอนต้นที่ 2 และ 3 ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต(Likert's Method) บุญชม ศรีสะอาด.(2545)
 - 2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับสภาพ และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย โดยสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การให้คำปรึกษาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 9 คน โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมจำนวน 5 ท่าน และเมื่อนำไปทดลองนำร่อง พบว่า แบบสัมภาษณ์สามารถใช้สัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาในเชิงลึกได้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม ได้แก่ เพศ เพศ อายุ จำนวนปีสำหรับการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ประเภทสถาบันการศึกษา คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา และระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษา วิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
 2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)
- การแปลความหมายของระดับคะแนนได้แปลผลระดับความพึงพอใจโดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของเบสท์ Best W. John.(1997)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความต้องการความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทสถาบันการศึกษาและคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา โดยใช้ค่าสถิติเปรียบเทียบ คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และหากพบว่ามีผลแตกต่าง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheff's Method) นอกจากนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากอาจารย์ที่ปรึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) อนันต์ชัย เขื่อนธรรม.(2549)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง สภาพ และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ผู้วิจัยขออธิบายผลการวิจัยแยกตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1.สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จากสภาพทั่วไปของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งสิ้น 258 คน ประกอบด้วย เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 42.2 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.8 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม อายุระหว่าง 25-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.4 อายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.5 อายุระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.6 อายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.2 อายุระหว่าง 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.5 และผู้ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.8 สำหรับจำนวนปีการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ระหว่าง 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.3 จำนวนระหว่าง 3-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.3 จำนวนระหว่าง 5-6 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.9 จำนวนระหว่าง 7-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.2 จำนวนระหว่าง 9-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.1 และจำนวนปีสำหรับการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.2

2. ผลการศึกษาสภาพ และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ได้ดังตารางที่ 1 และ ตารางที่ 2

ตารางที่ 1 สรุปสภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สภาพการให้คำปรึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านวิชาการ	4.12	0.71	มาก
2. ด้านสังคมและการพัฒนานักศึกษา	3.80	0.72	มาก
3. ด้านกิจกรรม	3.32	0.81	ปานกลาง
4. ด้านบริการสวัสดิการ	3.93	0.79	มาก
5. ด้านอื่นๆ	3.77	0.79	มาก
รวม	3.73	0.60	มาก

ตารางที่ 2 ความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

ประเด็นคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการ	4.14	0.77	มาก
2. ระบบสารสนเทศสำหรับการสนับสนุนการตัดสินใจของอาจารย์และผู้บริหาร	3.99	0.85	มาก
3. ระบบสารสนเทศสำหรับการจัดการข้อมูลพื้นฐานและหน่วยงานสำหรับการให้คำปรึกษา	3.94	0.82	มาก
4. ระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านสังคมและการพัฒนานักศึกษา	3.93	0.80	มาก
5. ระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านกิจกรรม	3.87	0.86	มาก
6. ระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านบริการสวัสดิการ	3.87	0.86	มาก
7. ระบบสารสนเทศสำหรับการสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์กับนักศึกษา	3.77	0.90	มาก
8. ระบบสารสนเทศสำหรับการสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง	3.69	0.93	มาก
รวม	3.90	0.85	มาก

3. เปรียบเทียบ ความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย จำแนกตามประเภทสถาบันการศึกษาและคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรประเภทสถาบันการศึกษากับความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	7.78	3.89	7.63	0.001*
ภายในกลุ่ม	255	129.93	0.51		

*P < .05

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรประเภทสถาบันการศึกษากับความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยนำไปจำแนกรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's ดังตารางดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรประเภทสถาบันการศึกษากับความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยใช้วิธี Scheffe's

ประเภทสถานศึกษา	($\bar{X}_2=3.813$) วิทยาลัย	($\bar{X}_3=3.556$) สถาบัน
มหาวิทยาลัย ($\bar{X}_1=4.022$)	0.20	0.46*
วิทยาลัย ($\bar{X}_2=3.813$)	-	0.25
สถาบัน ($\bar{X}_3=3.556$)	-	-

*P < .05

จากตาราง พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สังกัดประเภทมหาวิทยาลัยมีความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแตกต่างกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาที่สังกัดสถานศึกษาประเภทสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสถาบันที่มีคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันต่อความต้องการระบบสารสนเทศการให้คำปรึกษา

คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา	จำนวน	S.D.	F	Sig
ไม่มี	51	0.73	0.20	0.64
มี	207	0.70		

ความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา ระหว่างสถาบันที่มีกับไม่มีคู่มือไม่แตกต่างกัน

สรุปผลวิจัย

สำหรับการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. สรุปสภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมด 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีสภาพการให้คำปรึกษาด้านวิชาการมากเป็นลำดับแรก และนอกจากนี้ยังพบว่าความต้องการให้คำปรึกษาด้านกิจกรรมอยู่ในลำดับท้ายสุด มีสภาพให้การให้คำปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) สภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้านวิชาการ ลำดับแรกสุด คือ การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร แผนการศึกษา การคำนวณเกรด รองลงมาคือ การให้คำปรึกษาในการลงทะเบียนเรียน และการเลือกรายวิชา 2) สภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้านสังคมและการพัฒนานักศึกษา ลำดับแรกสุด คือ ให้ข้อมูล และแนะนำแหล่งงาน สถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งสารสนเทศต่างๆ รองลงมาคือ ให้คำปรึกษาแนะนำ เกี่ยวกับอาชีพ ได้แก่ การให้ข้อมูล เช่น ลักษณะงาน ความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพ แนวโน้มความต้องการของตลาดงาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ 3) สภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้านกิจกรรม ลำดับแรกสุด คือ ให้การแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รองลงมาคือ ให้การปรึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น จิตอาสา การออกค่าย เป็นต้น 4) สภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้านบริการสวัสดิการ ลำดับแรกสุด คือ การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ ความวิริยะอุตสาหะ ความรับผิดชอบรองลงมาคือ ให้คำปรึกษาแนะนำในกรณีนักศึกษาแต่งกายไม่เรียบร้อย หรือมีความประพฤติที่ก้าวร้าวต่อผู้อื่น และ 5) สภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้านอื่นๆ ลำดับแรกสุด คือ กำหนดเวลาให้นักศึกษาเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษาแนะนำอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ สร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษา อาจารย์คณะฯ และมหาวิทยาลัย

2. ความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยอาจารย์ที่ปรึกษามีความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการมาเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่ ระบบสารสนเทศสำหรับการสนับสนุนการตัดสินใจของอาจารย์และผู้บริหาร ส่วนระบบสารสนเทศสำหรับการสนับสนุนการสร้างสัมพันธภาพกับผู้ปกครอง อยู่ในลำดับสุดท้าย

3. เปรียบเทียบความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย จำแนกตามประเภทสถาบันการศึกษา พบว่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 อย่างน้อย 1 คู่ จึงนำไปศึกษาโดยโดยจำแนกรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาที่สังกัดประเภทมหาวิทยาลัยมีความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแตกต่างกับอาจารย์ที่ปรึกษาที่สังกัดสถานศึกษาประเภทสถาบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสถาบันที่มีคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาและไม่มีคู่มือไม่มีความแตกต่างกันต่อความต้องการระบบสารสนเทศฯ

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่องสภาพ และความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจจึงนำมาอภิปรายผล ดังประเด็นต่อไปนี้

1. สภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมด 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีสภาพการให้คำปรึกษาด้านวิชาการมากเป็นลำดับแรก สอดคล้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553)

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่า คือ การจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญกับทุกมหาวิทยาลัยในระดับอุดมศึกษา ถือว่าการให้คำปรึกษาด้านวิชาการมีความสำคัญมากมีส่วนสำคัญสำหรับการจบการศึกษาของนักศึกษา และยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงตามทัศนคติของนักศึกษาคณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จัดทำโดย สุรพล พหลภักย์ และชินกร จิระขจรจิตกุล.(2010) พบว่า บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ทางด้านวิชาการ ที่ปฏิบัติจริงมากที่สุด คือ ให้การปรึกษา แนะนำ หรือตักเตือน เมื่อผลการเรียนของนักศึกษาต่ำลง (\bar{x} =3.59, SD=1.06) และบทบาทที่คาดหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษาปฏิบัติมากที่สุด คือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน วิธีการวัดและประเมินผล (\bar{x} =4.10, SD=0.84)

2. ความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาของอาจารย์แก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยอาจารย์ที่ปรึกษามีความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการมาเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องระบบสารสนเทศการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยทักษิณ จัดทำโดย อนุชาติ อินทร์ชนะ, วัชรวิศา พุทธสวัสดิ์ และอาจารย์ นาโค. (2557) งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาระบบสารสนเทศที่สนับสนุนระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยทักษิณ รายงานผลการประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาวิธีการให้คำปรึกษาให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังมีสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่นำระบบสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้กับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการ เช่น ระบบงานอาจารย์ที่ปรึกษาออนไลน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2559) เป็นระบบที่มีการรองรับการทำงานหลายฝ่ายประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษา นิสิต ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ โดยระบบประกอบไปด้วยข้อมูลนิสิต ข้อมูลอาจารย์ ข้อมูลหน่วยงาน ข้อมูลผู้ปกครอง ตารางการนัดหมาย ข้อมูลหลักสูตรและรายวิชา ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวทำให้พบว่าระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการนั้นมีบทบาทและความสำคัญมากกับสถาบันอุดมศึกษาไทย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษาสภาพและความต้องการระบบสารสนเทศในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พบว่า สภาพและความต้องการระบบสารสนเทศให้การให้คำปรึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาด้านวิชาการมากเป็นลำดับแรก การเก็บข้อมูลสภาพจริงและความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษา แต่ในขณะเดียวกันสภาพการให้คำปรึกษาด้านกิจกรรมของนักศึกษาอยู่ในลำดับต่ำสุด เช่น ให้การปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกชมรมของนักศึกษา ให้การแนะนำเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษาก็นับว่ามีส่วนสำคัญให้นักศึกษารู้จักการทำงานเป็นทีมและส่งเสริมทักษะทางอารมณ์และการทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันอื่นเพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ ดังนี้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สถาบันกำหนดนโยบายการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาต่อภาคการศึกษาให้เป็นรูปธรรม
2. อาจารย์ที่ปรึกษาต้องผลักดันให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยหรือระหว่างสถาบัน โดยการให้ข้อมูลการทำกิจกรรมต่างๆ การส่งเสริมกิจกรรมหรือการเลือกชมรมที่นักศึกษาแต่ละคนถนัดหรือชื่นชอบ
3. สถาบันการศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมที่สร้างความน่าสนใจให้กับนักศึกษา เพื่อให้เกิดแรงดึงดูดใจในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งเน้นที่การเก็บสภาพความเป็นจริงของการให้คำปรึกษาและความต้องการระบบสารสนเทศสำหรับการให้คำปรึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อให้เกิดศึกษามุมกว้างจึงควรมีการเก็บสภาพและความต้องการระบบสารสนเทศในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเพิ่มเติมเพื่อหาความสอดคล้องในการนำไปสู่การพัฒนาแบบที่สามารถใช้ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนไทย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2554). *กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย*. ฉบับได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี 22 มีนาคม 2554.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา. (2553). คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา สำนักวิชาการ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2559). ระบบงานอาจารย์ที่ปรึกษาออนไลน์ Advisor Online System. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2559, จาก <https://advisor.ku.ac.th/adv/login.htm?mode=switchLanguage&lang=th>
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิทยา ตำนธำรงกุล และ พิภพ อุดร. (2549). *ซีอาร์เอ็ม : ซีอีเอ็ม หยีนหยางการตลาด*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วงกลม.
- สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย. *รายชื่อสมาชิกสมาคม*. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://apheit.org/>
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553.
- สุรพล พหลภาคย์ และชินกร จิระจรจรีตกุล. (2010). การศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงตามทัศนคติของนักศึกษาคณะเกษตรและชีวภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. *จันทร์เกษมสาร (JOURNAL OF CHANDRAKASEM SARN)*. 31(16).
- อนันต์ชัย เขื่อนธรรม. (2549). *วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อนุชาติ อินทร์ชนะ, วริศรา พุทธสวัสดิ์ และอาจารย์ นาโค. (2557). ระบบสารสนเทศการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการของมหาวิทยาลัยทักษิณ. *วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ*. 17(3)ฉบับพิเศษ. สืบค้นเมื่อ 24 มกราคม 2559, จาก http://rms.rdi.tsu.ac.th:82/datafolder/tsujournal/article/A1125581_00000636.pdf
- Best, John W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Saifuddin Ahmed. (n.d.). *Methods in Survey Sampling*. Retrieved from <http://ocw.jhsph.edu/courses/statmethodsforsamplesurveys/PDFs/Lecture4.pdf>